

NED. MAATSCHAPPIJ TOT BEVORDERING DER TANDHEELKUNDE

BESCHRIJVINGSBRIEF

VAN DE BUITENGEWONE ALGEMEENE VERGADERING
OP VRIJDAG 7 EN ZATERDAG 8 JULI 1933 IN HOTEL
NASSAU—BERGEN TE BERGEN AAN ZEE.
(ZEVEN EN TWINTIGSTE ALGEMEENE VERGADERING.)

Agenda:

1. Openingsrede van den Voorzitter.
2. Notulen en ingekomen stukken (het verslag der 19e Jaarvergadering is opgenomen in het T. v. T. van Juni 1933).
3. Voorstel van het H.B. tot wijziging van het Bindend Besluit.
4. Voorstel van het H.B. tot stichting eener organisatie voor tandheelkundige hulpverschaffing aan den Middenstand.
5. Voorstellen van het H.B. naar aanleiding van het rapport van de Commissie ter Bestudeering v. h. Tandtechnikersvraagstuk.
6. Voorstellen van het H.B. i.z. het tandheelkundig onderwijs.
7. Voorstel van het H.B. om een subsidie te verlenen aan de „International Student Service.”
8. Benoeming van twee leden der Centrale Ziekenfonds Commissie wegens het bedanken van de Heeren A. Regensburg en W. A. Becker.
9. Behandeling van het beroep van een adspirantlid op de algemeene vergadering, naar aanleiding van de beslissing van één der afdelingen. (Zie art. 2 Huishoudelijk Reglement.)
10. Plaatsbepaling der volgende Jaarvergadering.
11. Rondvraag.
12. Sluiting.

CH. F. L. NORD, *Voorzitter.*

J. A. SALOMONS, *Secretaris.*

ANALYTISCH VERSLAG
VAN DE NEGENTIENDE JAARVERGADERING
(Zes en Twintigste Algemeene Vergadering) in het Jaarbeursgebouw
te Utrecht, op Zaterdag 28 en Zondag 29 Januari 1933.
(Uittreksel uit het stenografisch verslag).

Agenda:

1. Openingsrede van den voorzitter.
2. Notulen en ingekomen stukken. (Het verslag is opgenomen in het T. v. T. van November 1932).
3. Jaarverslag van den secretaris H.-B.
4. Jaarverslag van den penningmeester en begrooting over het jaar 1933. (Bijlage I).
5. Verslag van de verificatie-commissie en benoeming van een verificatie-commissie voor het loopende jaar.
6. Voorstel tot regeling der contributie in verband met het gewijzigde vereenigingsjaar.
7. Reglement der Centrale Ziekenfonds Commissie (Bijlage II).
8. Rapport der Centrale Ziekenfonds Commissie. (Huis- of kliniek-behandeling en de exploitatie der prothese). (Bijlage III).
9. Voorstellen van het hoofdbestuur i. z. praktijk-exploitatie, anders dan in de particuliere praktijk. (Bijlage IV).
10. Voorstel van het hoofdbestuur i.z. hulpverlening aan den minder welgestelden middenstand. (Bijlage V).
11. Voorstel van het hoofdbestuur om aan de stichting „Ta.Vo.Na.” te Amsterdam subsidie te verleen.
12. Rondvraag.
13. Sluiting.

Voorzitter: Ch. F. L. Nord.

Aanwezig volgens presentielijst 109 leden.

ZITTING VAN ZATERDAG 28 JANUARI 1933,
DES NAMIDDAGS 4 UUR.

1. *Openingsrede van den voorzitter.*

De Voorzitter: Dames en Heeren! Een hartelijk welkom zij U toegeroepen op deze eerste winterjaarvergadering onder onze nieuwe statuten. Laat ons hopen, dat de praktijk zal uitwijzen, dat de thans

begonnen wijziging inderdaad aan het werken in onze Maatschappij zal ten goede komen.

Het is U bekend, dat het in de bedoeling ligt ook de zomervergaderingen te handhaven en het ziet er meer naar uit, dat wij in de toekomst een derde vergadering zullen noodig hebben, dan dat deze zomervergaderingen — een van de prettigste tradities uit ons Maatschappij-leven — overbodig zullen worden!

Zooals U uit de U toegezonden stukken en de agenda zult bemerkt hebben, komen heden een aantal zeer belangrijke vraagstukken aan de orde, die voor de toekomst van de tandheekunde in ons land van groot gewicht zullen blijken te zijn.

Het zal U zijn opgevallen, dat het Hoofdbestuur U adviseert om de uitvoering van deze plannen te steunen met v e r b o d s bepalingen, een voor ieder Nederlander weinig geliefd middel.

Dat wij daartoe kwamen is eenerzijds een uitvloeisel van het feit, dat wij in een vorige Algemeene Vergadering noodgedwongen weer tot het Bindend Besluit zijn moeten terugkeeren en thans daarvan de logische aanvulling noodig hebben, anderzijds omdat ons gebleken is, dat de verbodsbepalingen de eenige daadwerkelijke hulp zijn, die het Uw vertegenwoordigers mogelijk maakt, naar buiten toe met succes op te treden en die naar binnen voortreffelijk preventief werk zullen verrichten.

Het moet helaas worden vastgesteld, dat een percentage onder onze collega's al heel weinig doordrongen is van wat de overgrootte meerderheid beschouwt als elementaire ethische principes, die onafwijsbare voorwaarden zijn voor het handhaven van de waardigheid van den tandheekkundigen stand, en niet minder voor de belangen van den patiënt en van den tandarts.

Onder die omstandigheden, die wel door geen ter zake kundige zullen worden ontkend, is het eisch van bestuursbeleid om deze principes gebiedend voor te schrijven. Nu zal men wellicht opmerken, dat het weinig zin heeft voor te schrijven wat men in de praktijk niet kan toepassen, althans niet heeft toegepast. Wij kunnen daarop alleen antwoorden, dat er wellicht gegronde redenen waren waarom in het verleden overtredingen en verbodsbepalingen niet of onvoldoende werden opgemerkt, maar dat thans het Hoofdbestuur niet alleen geen enkele reden heeft tot consideratie, maar dat het integendeel van meening is, dat tegenover overtreders met de uiterste gestrengheid zal moeten worden opgetreden.

Wij verheugen ons allen ten zeerste in het feit, dat ons ledental de 700 heeft overschreden en wij zodoende een dusdanige meerderheid vormen van het praktiseerend aantal tandartsen, dat de niet-leden een onbelangrijk percentage vormen.

Maar wij zijn er ons evenzeer van bewust, dat het voor deze organisatie beter is, klein in aantal te zijn, wanneer wij slechts de overtuiging hebben, dat dit ledental zich gedraagt overeenkomstig de opvattingen door ons in woord en geschrift verdedigd als te zijn in het algemeen belang, zoowel van tandartsen als patiënten!

De toestanden in de tandheelkunde zijn gedurende de laatste jaren heel sterk gewijzigd en zij veranderen nog steeds en wel in voor ons ongunstigen zin. De sterke toename van het aantal tandartsen heeft het aanbod dermate verhoogd, dat de vraag bezig is daar misbruik van te maken en alleen een welbewust optreden van de vakorganisatie kan de positie van de jongere collega's en van een behoorlijke uitoefening van de tandheelkunde voor een sterken achteruitgang behoeden.

Men zal dienen te begrijpen dat dit alleen door een collectieve samenwerking mogelijk zal zijn en dat het individueele belang hierbij ten achter moet staan. Degeen, die dat niet kan of wil inzien, behoort in deze Maatschappij niet thuis en zal als zoodanig gesignaleerd moeten worden!

De wetenschap, dat de belangen van patiënten en tandartsen beide, in onze Maatschappij veilig zijn is het eenige wat ons in de toekomst naar binnen en naar buiten voldoende kracht kan geven om bij voortdoring met vrucht voor deze belangen te waken en op te komen.

Een niet geringe moeilijkheid daarbij is, dat de leiders allen een drukken werkkring hebben en toch ieder oogenblik geroepen worden tot het bespreken van vraagstukken, die voor een steeds grooter wordend aantal leden een levensbelang gaan uitmaken.

Dat onder die omstandigheden amateurswerk gevaarlijk zou kunnen worden is duidelijk en gezocht zal moeten worden naar middelen om onze organisatie zoo te laten functionneeren, dat aan dit bezwaar zoo-veel mogelijk wordt tegemoet gekomen.

In verband hiermede kan ik U alvast de verheugende mededeeling doen, dat onze secretaris die zich zooals U bekend is, op de laatste vergadering slechts tot heden beschikbaar heeft gesteld, op zijn besluit is teruggekomen en bereid is voorloopig aan te blijven. (Krachtig applaus).

Wij zullen thans het vraagstuk onder de oogen hebben te zien, hoe wij voor de toekomst tot een alleszins bevredigende oplossing van de moeilijkheden in het besturen van onze vereeniging kunnen komen en met den wensch dat wij er alleen gezamenlijk in zullen slagen de belangen van de tandheelkunde in den meest algemeenen zin van het woord hoog te houden, verklaar ik deze vergadering voor geopend. (Applaus).

2. *Notulen en ingekomen stukken.*

Het verslag opgenomen in het T. v. T. van November 1932 wordt zonder wijziging goedgekeurd.

De Secretaris: Er zijn eenige berichten van verhindering ingekomen en tevens een brief van drie Rotterdamsche collega's tegen het rapport der C.Z.C.

Besloten wordt dezen brief te behandelen als bedoeld rapport aan de orde komt.

Verder is er nog een stuk van de collegae uit Hilversum als protest tegen de door collega Schlyecheer aldaar opgerichte kliniek.

Besloten wordt dit te behandelen bij het kliniek-vraagstuk. (Zie punt 9).

3. *Jaarverslag van den secretaris H.-B.*

VERSLAG OVER HET TIJDVAK VAN 1 MEI 1932—1 JANUARI 1933.

De Secretaris: Dames en Heeren! Ruim 6 maanden geleden had ik het voorrecht U verslag uit te brengen over het toen afgelopen verenigingsjaar.

Zooals U weet is met ingang van 29 October 1932 ons nieuw reglement in werking getreden en is daarmee het verenigingsjaar verlegd naar 1 Januari—31 December. Waar het verslag dus loopt over een periode van 6 maanden, waarvan nog minstens 2 maanden voor de verschillende vacaties moeten worden afgetrokken, zal het U duidelijk zijn, dat ditmaal mijn verslag kort zal zijn.

Terwijl op 1 Mei 1932 het ledental onzer Maatschappij 694 bedroeg, is dit thans gestegen tot 722, een toename dus van 28 leden.

Het D.B. bestaande uit de Heeren Nord, Spoorenberg, Van Hasselt, Becker en ondergeteekende, waarin de Heeren Spoorenberg en Van Hasselt van functie verwisselden, vergaderde 9 maal, meestal ten huize van den voorzitter, terwijl voorzitter en secretaris verschillende besprekingen hielden ter afdoening van loopende zaken, waarvoor een D.B.-vergadering niet noodig werd geacht.

Het Hoofdbestuur vergaderde tweemaal te Amsterdam en wel op 28 Mei ter voorbereiding der Jaarvergadering te Assen en op 17 December ter voorbereiding dezer Jaarvergadering. In de samenstelling van het Hoofdbestuur kwam slechts één wijziging, doordat collega Oostingh, als afgevaardigde der afdeling Rotterdam, werd opgevolgd door collega Brugman.

De 18e jaarvergadering werd op 1 en 2 Juli 1932 te Assen gehouden.

Naast jaarverslag van secretaris en penningmeester, werden door de afdelingen verslagen uitgebracht en werden de rapporten der verschillende commissies besproken.

Voorzitter, secretaris en penningmeester werden met overgrootte meerderheid van stemmen in hunne functies herkozen.

Het Voorloopig Rapport van de Commissie ad hoc tot bestudeering van het vraagstuk der mondverzorgsters werd aanvaard, als ook de voorstellen tot wijziging van het reglement steunorgaan en van het huishoudelijk reglement; aan dit laatste werd een hoofdstuk „geldmiddelen” toegevoegd.

De hoofdschotel dezer vergadering werd gevormd door de bespreking van de verschaffing van tandheelkundige hulp aan den middenstand.

Na zeer breedvoerige discussies werd met algemeene stemmen het besluit genomen de leden van de Maatschappij te verbieden, totdat de volgende algemeene vergadering in Januari hierover een uitspraak

zal hebben gedaan, contracten aan te gaan of te verlengen met verzekeringslichamen, die zich bewegen op het terrein van de verzekering of verschaffing van tandheeskundige hulp aan den middenstand. Daarbij werd door den voorzitter de toezegging gedaan, dat maatregelen zouden worden genomen om aan het monopolie der 4 Amsterdamsche tandartsen een einde te maken.

Verder werd aan het D.B. opgedragen een commissie ad hoc te benoemen, die met grooten spoed het vraagstuk der hulpverschaffing aan den middenstand in studie zou nemen en daarover aan de volgende algemeene vergadering rapport zou uitbrengen.

Op het werk dezer commissie kom ik zoo dadelijk nader terug.

Aan de Afdelingen en Commissies is ontheffing verleend van hun taak om op deze vergadering hunne jaarverslagen uit te brengen, gezien het korte tijdsbestek waarover deze verslagen zouden moeten loopen.

Alleen de Centrale Ziekenfonds Commissie en de bovengenoemde Commissie ad hoc hebben uitvoerige rapporten ingediend, die U aantreft onder de punten 7, 8 en 10 op de agenda dezer Jaarvergadering.

De Centrale Ziekenfonds Commissie heeft gemeend, om haar taak behoorlijk te kunnen uitvoeren, in een reglement duidelijk haar bevoegdheden te moeten neerleggen, opdat daaruit later geen misvattingen zouden kunnen ontstaan. Het Ziekenfondsvraagstuk wordt steeds moeilijker en ingewikkelder, omdat door den nood der tijden vele ziekenfondsen niet in staat zijn voldoende financiën beschikbaar te stellen om een behoorlijke tandheeskundige verzorging mogelijk te maken.

Nog te veel jonge collega's staan buiten de Maatschappij en komen daardoor in de verleiding oogenschijnlijk aanvaardbare contracten aan te gaan, waarover zij zich later zullen hebben te berouwen. Het is daarom dringende noodzaak, dat elk Maatschappij-lid hem bekende collega's, niet-leden der Maatschappij, er toe tracht te bewegen lid onzer organisatie te worden. Als allen zijn toegetreden zal het eerst mogelijk zijn billijke en rechtmatige eischen bij de ziekenfondsen doorgevoerd te krijgen.

De Centrale Ziekenfonds Commissie streeft er naar met de ziekenfondsen overeenkomsten te maken, waarbij de conserveerende hulp beter zal worden gehonoreerd, opdat de inkomsten der prothese niet meer zullen behoeven te dienen als lokaas voor het aangaan van een Ziekenfonds-contract. De ziekenfondstandarts behoort niet bij een bepaalde soort behandeling geïnteresseerd te zijn, doch moet geheel vrij staan tegenover zijn ziekenfondspatiënt.

Dit alles vindt Gij uitgewerkt in de rapporten der Centrale Ziekenfonds Commissie, die op deze vergadering aan Uw oordeel zullen worden onderworpen.

En thans nog een enkel woord over de Commissie ad hoc ter Bestudeering van het vraagstuk der hulpverschaffing aan den Middenstand.

Allereerst van deze plaats een woord van hulde en dank aan deze

Commissie, die er, onder de energieke leiding van de Heeren Margadant en Loeb, in is geslaagd in eenige weken dit belangrijke vraagstuk te bestudeeren en daarover een uitvoerig rapport uit te brengen, na vele moeilijkheden van allerlei aard te hebben overwonnen.

Het D.B. is unaniem van meening, dat de omstandigheden er ons toe dwingen de hulpverlening van deze groep patiënten in georganiseerde banen te leiden. Laten wij dit thans, nu het nog mogelijk is, na, dan zullen organisaties buiten onze Maatschappij deze taak ter hand nemen en weten wij niet voor welke verrassingen wij dan zullen komen te staan.

Het Hoofdbestuur stelt U daarom voor de conclusies waartoe de commissie gekomen is, te aanvaarden en de commissie opdracht te geven zoo spoedig mogelijk tot praktische uitvoering over te gaan.

Wij hopen en vertrouwen, dat Uwe vergadering met deze voorstellen accoord zal kunnen gaan.

Hierbij dames en heeren zal ik het ditmaal laten. Een groote agenda wacht U voor heden en morgen, zoodat er reeds veel van Uw geduld zal worden gevergd. Ik eindig dit kort verslag met U te verzoeken Uwe belangstelling in het werken onzer Maatschappij te toonen door, indien deze mocht worden gevraagd, Uwe persoonlijke medewerking niet te weigeren.

De tandheelkundige stand zal zich in de eerstkomende jaren niet kunnen onttrekken aan den strijd om zijn bestaan, doch om daarin te zegevieren zal het noodzakelijk zijn, dat wij schouder aan schouder staan.

Eindigende met den wensch, dat het jaar 1933 voor onze Maatschappij succesvol moge zijn, dank ik U voor Uwe aandacht.

De vergadering geeft door krachtig applaus haar instemming hiermee te kennen.

De Voorzitter: Ik dank den secretaris voor zijn jaarverslag en geeft het woord aan den penningmeester.

4. *Jaarverslag van den penningmeester en begrooting over het jaar 1933.*

De heer Becker: M. de V. De cijfers in de Bijlage spreken voor zich zelf, zoodat ik kan volstaan met de mededeeling, dat wij over de resultaten van de afgelopen acht maanden tevreden mogen zijn.

De Voorzitter: Mag ik vragen of een der leden over het financieel verslag iets wenscht te zeggen?

Zoo niet, dan is dit goedgekeurd.

Heeft iemand iets over de begrooting te zeggen of te vragen? Deze wijkt niet buitengewoon af van den normalen gang van zaken.

De heer Van Hove: M. de V. Ik mis op de begrooting voor 1933 een post voor de afdelingsziekenfondscommissie. Ik meen, dat

de onkosten die de afdelingen in deze hebben te maken, niet bestreden kunnen worden uit de kas der afdeling. Daarom zou het van zeer groot nut zijn als hierin voorzien werd door uit de algemeene kas een bedrag beschikbaar te stellen.

De Voorzitter: Dat is op dit oogenblik heel moeilijk uit te maken. Wij zullen moeten afwachten hoe zich de situatie zal ontwikkelen. Wanneer het noodzakelijk blijkt, dat de afdeling een beroep doet op de centrale kas, dan zal daar in den vorm van subsidie aan moeten worden voldaan. Wij zullen dan een volgende maal onder de oogen moeten zien, hoe die financieele regeling moet worden. Uit de stukken hebt U kunnen zien, dat de financiën van de ziekenfondscommissie een punt van overweging uitmaken bij het Maatschappij-bestuur. Wij moeten naar middelen zoeken om de financiering, die in de toekomst aanzienlijk hogere bedragen zal vorderen, op andere wijze te regelen.

U zult zich voorloopig wel tevreden kunnen stellen met deze opmerking?

De begroting wordt ongewijzigd goedgekeurd.

5. *Verslag van de Verificatie-Commissie en benoeming van een Verificatie-Commissie voor het loopende jaar.*

De heer Smith: M. de V. Ik heb vanmorgen in allerijl de boeken van den penningmeester nagezien en volledig in orde bevonden. Mij waren maar twee leden van de commissie bekend. Ik wist niet wie het derde lid was.

De Voorzitter: Ik dank den heer Smith en leid uit zijn woorden af, dat hij voorstelt den penningmeester voor het gevoerde beheer te dechargeeren.

Mag ik vragen of de vergadering daarmee accoord kan gaan?

Zoo ja, dan is de penningmeester gedechargeerd, met dank voor de diensten die hij dit jaar aan de Mij. heeft bewezen.

Wij moeten tegelijk overgaan tot benoeming van een nieuwe verificatie-commissie. Maar ik moet eerlijk zeggen, dat ik, den ijver van collega Smith bewonderend, om op tijd zijn plicht te doen, niet geloof, dat dit een juiste wijze van onderzoek is. De financiën van onze Mij. loopen tegenwoordig in zulke groote bedragen, dat het in principe niet juist kan zijn op deze wijze de kas te controleeren. Ik kan mij niet voorstellen, dat dit voor 100 % instemming van den desbetreffenden functionaris heeft. Ik vrees, als wij een nieuwe commissie benoemen, dat wij het volgende jaar weder voor een dergelijk feit komen te staan. Ik voel er daarom voor, dat wij voor een vereeniging als de onze een accountantsrapport krijgen over den financieelen toestand. Mag ik vragen of de vergadering het daarmee eens is of dat men meent, dat de gevolgde methode voldoende is? Ik stel mij voor, dat de kosten niet zoo schrikkelijk zwaar zullen zijn.

De heer B u i s m a n: Het wil mij voorkomen, dat dit een belangrijke post op onze begroting zal worden.

De heer B e r k e n b o s c h B e r e n d s: Ik denk, dat deze post op minstens f 100.— zal komen.

De heer B a k k e r: M. de V. Er is nog ruimte tusschen deze methode, die thans is toegepast en de methode welke een accountant zal aanwenden.

De V o o r z i t t e r: Het was een invallende gedachte van mij en ik zou U dus willen voorstellen deze kwestie door het D.B. te laten bezien, dat naar middelen zal zoeken om althans tot een betere regeling te komen.

Op voorstel van den voorzitter worden na eenige discussie de heeren Bakker, Mulder en Boomsma benoemd tot leden der Verificatie-Commissie voor het jaar 1933.

6. *Voorstel tot regeling der contributie in verband met het gewijzigde vereenigingsjaar.*

De heer B e c k e r: M. de V. Aangezien er over deze 8 afgelopen maanden voor een vol jaar contributie is betaald, stel ik voor, de contributie voor het volgende jaar te bepalen op 2/3 van het normale bedrag, hetwelk neerkomt voor de leden die de volle contributie betalen op f 14.— afdracht aan den algemeenen penningmeester van het Hoofdbestuur. Het bedrag, dat de leden aan hun afdeeling moeten betalen, bepaalt de afdeeling zelf. Voor de leden die niet de volle contributie betalen word in het reglement de contributie bepaald op f 10.—, met een afdracht van f 5.—. Ik stel voor die bedragen voor dit jaar te brengen op f 7.— met een afdracht daarvan aan den algemeenen penningmeester van f 3.50.

De V o o r z i t t e r: Het komt er op neer, dat de leden voor 2/3 van het jaar ook maar 2/3 van de volle contributie betalen.

De vergadering keurt de voorstellen van den penningmeester met algemeene stemmen goed.

De V o o r z i t t e r: Ik stel nu eerst aan de orde:

11. *Voorstel van het Hoofdbestuur om aan de stichting T.A.V.O.-N.A. te Amsterdam subsidie te verleenen.*

Nadat de V o o r z i t t e r een uiteenzetting heeft gegeven van het voorstel om aan de afdeeling „Voorzorg” van de Stichting T.A.V.O.-N.A. voor de twee of drie jaar, dat het experiment duurt, een subsidie te verleenen van f 200.— per jaar, hecht de vergadering daaraan hare goedkeuring.

7. *Reglement der Centrale Ziekenfonds Commissie.*

De Voorzitter: Het betreft bijlage II. Ik behoef ter inleiding niet veel te zeggen. Het stuk spreekt voor zichzelf. De door ons ingestelde Centrale Ziekenfondscommissie, die buitengewoon veel en buitengewoon goed werk doet, heeft natuurlijk een reglement noodig, opdat ons niet elken keer gevraagd wordt, of de commissie eigenlijk wel het recht heeft te doen wat zij doet. Daarom heeft zij U dit reglement voorgelegd, dat zij gesplitst heeft in een uitvoerend deel en een studiegedeelte, waarbij bepaald wordt wat de taak van deze commissie zal zijn.

Na eenige discussie over de vraag of het wenschelijk is een zoo groote delegatie van macht te schenken aan de Centrale Ziekenfondscommissie, wordt ten slotte het voorgestelde reglement goedgekeurd, nadat daarin het woord „richtlijnen” is vervangen door „leidraad”.

8. *Rapport der Centrale Ziekenfonds Commissie (Huis of kliniekbehandeling en de exploitatie der prothese.*

De Voorzitter: U zult zich herinneren, dat op een vorige algemeene vergadering dit punt aan de orde is geweest en dat de commissie daar verzocht werd er zoo spoedig mogelijk over te rapporteren. Ik meen, dat wij er de commissie dankbaar voor kunnen zijn, dat zij ondanks al het andere werk, dat zij moest opknappen, ook aan dit verzoek heeft voldaan en U hier een gedocumenteerd betoog van haar zienswijze heeft gegeven. Ik mag ook aannemen, dat alle aanwezigen dit rapport met de noodige belangstelling hebben gelezen en vraag thans wie Uwer daar het woord over verlangt.

Door eenige leden worden de voorstellen van de C.Z.C. met kracht bestreden. Zij zijn van meening, dat de systematisch rationeele behandeling op klinieken veel beter tot haar recht kan komen. Ook de vrije tandartsenkeuze zal op klinieken tot op zekere hoogte mogelijk zijn.

De voorstanders van de huisbehandeling betoogen met klem dat de positie van de tandartsen als ambtenaar in loondienst bij de ziekenfondsen geenszins in het belang zal zijn van de uitoefening der fondspraktijk. Zij meenen, dat het belang van de patiënten veel meer gediend is, als zij bij de tandartsen aan huis als „particulieren” worden behandeld, zij het ook dat de aard der behandeling verschillend zal moeten zijn.

Vervolgens leest de voorzitter het ingekomen stuk voor van drie Rotterdamsche collegae, werkzaam aan een ziekenfondspolikliniek te Rotterdam, die een warm pleidooi houden voor het klinieksysteem.

Ten slotte krijgt de voorzitter van de C.Z.C. het woord om de verschillende sprekers te beantwoorden. Hij zegt, alvorens op bijzondere opmerkingen, die de sprekers gemaakt hebben in te gaan, het stuk der Rotterdamsche collegae gaarne als uitgangspunt te willen gebruiken bij de verdediging van het standpunt der C.Z.C.

In een uitvoerig betoog zet hij dit standpunt uiteen, waarbij hij er nogmaals den nadruk op legt, dat dit standpunt niet is een sterk ingenomen zijn met het ééne of het afkeuren van het andere systeem, doch dat, *onder deze omstandigheden en in deze tijden* de voorkeur der C.Z.C. voor het eene systeem uitgaat boven het andere, waarbij zij de bestaansmogelijkheid van *beide* systemen ziet gewaarborgd.

De ervaring der C.Z.C. is, dat nagenoeg alle ziekenfondsbesturen, in de eerste en voornaamste plaats de tandheelkundige hulpverstrekking bezien als een kostenvraagstuk, staande op het standpunt: Uw ideeën zijn natuurlijk prachtig, maar wat kosten zij mij, want ik ben baas in eigen huis, ben werkgever en zal zoover het mij mogelijk is aan Uw wenschen tegemoet komen, maar: oogen uit de boeken!

Wanneer de 3 Rotterdamsche collegae en waarschijnlijk vele anderen met hen de praktische uitvoering der systematisch-rationeële beginselen in de ziekenfondsen hadden uit te voeren, zouden zij onmiddellijk moeten toegeven, dat, althans onder de tegenwoordig vigeerende kliniek-systemen, bij de meeste, van die beginselen niets terecht komt en noch de behandelende tandartsen, noch commissies van toezicht, hier iets aan kunnen veranderen, door tijdsgebrek bij de behandeling (meer tijd — meer tandartsen — meer kosten!).

De tandheekunde in de ziekenfondsen is te jong om zonder strijd en zonder struikelen haar idealen, die nog geen gemeengoed zijn, te kunnen verwezenlijken. Aan onze Maatschappij de taak die idealen tot verwezenlijking te brengen.

Vervolgens bespreekt hij aan de hand van het ingekomen stuk der Rotterdamsche collegae de verschillende punten van het rapport der C.Z.C. zeer uitvoerig en zet daarbij de zienswijze der C.Z.C. uiteen.

Ten slotte voegt hij er aan toe, dat de ziekenfondspraktijk in de toekomst voor het overgrote deel van de collega's van het grootste belang zal zijn en dat het niet de bedoeling van de C.Z.C. is in dit rapport het systeem huisbehandeling als het alleen zaligmakende, en het klinieksysteem als het verfoeilijke en meest te bestrijden systeem te willen voorstellen, doch dat zij onder deze omstandigheden, en gezien hoe de klinieken eigenlijk uitsluitend klinieken-Z zijn, de voorkeur meent te moeten geven aan de huisbehandeling, aangezien de vorm waarin de kliniekbehandeling wordt uitgeoefend geen waarborgen biedt, dat noch de ideëele, noch de maatschappelijke belangen van de tandartsen, daarbij gebaat zijn.

Dat klinieken onvermijdelijk zijn, geloof ik ook, aldus spreker, en dat blijkt duidelijk uit het rapport van de C.Z.C. Deze klinieken, die wij klinieken-P noemen, dus van de professie, en waarvan de boekhouding niet meer een gesloten boek voor den tandarts is, zullen de volle medewerking van de C.Z.C. hebben. Alleen zal het daarvoor noodig zijn, dat men de financieele consequenties onder de oogen ziet en dat de Mij. op eenigerlei wijze een uitspraak zal moeten ontlokt worden, dat zij er inderdaad kans toe ziet de daarvoor noodige middelen bijeen te krijgen.

Door een der leden wordt geprotesteerd tegen de wijze waarop de

voorzitter der C. Z. C. gemeend heeft de gemaakte opmerkingen te moeten beantwoorden, daarbij uitgaande van een ingekomen stuk, terwijl tegen hetgeen de leden hebben gezegd geen woord is vernomen.

De Voorzitter zegt deze zienswijze niet te deelen, doch verklaart zich bereid alsnog de verschillende gemaakte opmerkingen te beantwoorden. Hij zet zeer uitvoerig zijn standpunt uiteen en betoogt dat hij in groote lijnen volkomen met het standpunt der C.Z.C. accoord kan gaan. Hij waarschuwt ervoor op dit oogenblik, nu aan de ziekenfondsen nog zoovele wantoestanden bestaan, die dringend verbetering behoeven, met nieuwe experimenten te beginnen, waarvan de consequenties niet te overzien zouden zijn.

Vervolgens ontspint zich nog een zeer ernstige en uitgebreide discussie over de beide standpunten kliniek- of huisbehandeling en over de daarbij voorkomende moeilijkheden en bezwaren.

Ten slotte stelt de Voorzitter voor een votum van vertrouwen uit te spreken in de C.Z.C., met het verzoek, of zij wel nota zal willen nemen van de gevoerde discussies bij de voortzetting van haren arbeid.

De vergadering verklaart zich hiermede accoord, nadat nog enkele redactiewijzigingen in het rapport zijn aangebracht.

Vervolgens is aan de orde de bespreking van het 2e deel van het rapport der C.Z.C.: „*De exploitatie der prothese*”.

Ook daarover worden door verschillende sprekers zeer uiteenlopende meeningen geuit.

Naar aanleiding van het voorstel der C.Z.C. om te trachten in de ziekenfondsen de honoreering voor den conserveerenden arbeid verhoogd te krijgen en daardoor het prothesetarief te kunnen verminderen en op eenzelfde honoreeringsbasis te kunnen brengen, wordt van verschillende zijden ernstig gewaarschuwd tegen de daaraan verbonden bezwaren en het gevaar voor misbruiken.

Ten slotte wordt het voorstel van den Voorzitter om de C.Z.C. een votum van vertrouwen te geven om door te gaan op den weg, zooals zij die in groote lijnen heeft aangegeven, onder krachtig applaus door de vergadering aanvaard.

9. *Voorstellen van het Hoofdbestuur in zake praktijk exploitatie anders dan in de particuliere praktijk.*

De Voorzitter: Het 1e punt van bijlage IV luidt:

„1e. Voor elke wijze van praktijk exploitatie, anders dan in „de particuliere praktijk, behoeven de leden der Maatschappij toestemming van of namens het Hoofdbestuur”.

Is er een van de aanwezigen, die meent, dat daar bezwaar tegen bestaat?

Een der leden merkt op, dat er in het begin van de toelichting die hierop gegeven wordt, een onjuistheid schuilt, die niet in de bedoeling ligt. Daar staat: „Voor ziekenfonds-klinieken of -praktijken wordt deze

taak opgedragen aan de afdelingsziekenfondscommissies. Dat slaat op den voorgaanden regel. Ik geloof niet, dat het in de bedoeling ligt deze werkwijze te volgen. De beoordeeling van die contracten ligt natuurlijk wel bij de afdelingsziekenfondscommissies, maar de taak om die goed keuren namens het H. B. is toch de bedoeling, dat die door de C.Z.C. wordt uitgeoefend. Dat blijkt evenwel uit deze toelichting niet.

De Voorzitter: De goedkeuring moet in elk geval door de C.Z.C. gegeven worden, dus moet de redactie worden herzien.

Uit de zeer uitvoerige discussie blijkt, dat men in het algemeen er wel voor voelt praktijk exploitatie, anders dan in de particuliere praktijk, te brengen onder contrôle van de Mij.

Over de verschillende punten der toelichting loopen de meeningen zeer sterk uiteen. — Besloten wordt, dat het Hoofdbestuur, zijn aandacht schenkende aan de gevoerde discussie, op de volgende algemeene vergadering met een voorstel zal komen tot wijziging van het Bindend Besluit en tevens een gewijzigde toelichting daarbij zal indienen.

Aan het slot der discussies leest de voorzitter een stuk voor, ondertekend door de Hilversumsche collegae, waarin dezen met kracht protesteeren tegen de oprichting van een kliniek, door een collega, buiten Hilversum gevestigd.

De Voorzitter zegt, dat dit stuk niet op deze vergadering kan worden besproken, doch dat het H.B. zoo spoedig mogelijk in deze de noodige stappen zal doen.

Ook over de vraag of het al of niet verboden zal zijn zitdagen te houden in plaatsen waar reeds tandartsen gevestigd zijn, blijkt een groot verschil van meening te bestaan, zoodat het H.B. ook dit punt nog eens nader onder de oogen zal moeten zien.

Daarna werd de vergadering geschorst tot den volgenden morgen half tien.

ZITTING VAN ZONDAG 29 JANUARI 1933 DES MORGENS HALF TIEN.

De Voorzitter: Ik heropen de vergadering en stel aan de orde:

10. *Voorstel van het Hoofdbestuur in zake hulpverlening aan den minder welgestelden Middenstand.*

U hebt het rapport, dat de daarvoor ingestelde commissie heeft opgesteld, gevonden onder de U toegezonden stukken.

Tot goed begrip van het probleem, dat wij op dit oogenblik gaan behandelen, zij het mij veroorloofd even in Uw herinnering in korte trekken terug te roepen wat hieraan vooraf is gegaan.

Op de Februari-vergadering van het vorige jaar in Utrecht, heeft

de secretaris U meegedeeld, dat onze Mij. zich in verbinding had gesteld met de Ziekteverzekering voor den Burgerstand, op grond van het feit, dat gebleken was, dat verschillende leden van de afdeling Amsterdam onzer Mij. daaraan meewerkten op een wijze, die niet de goedkeuring der Amsterdamsche collega's had. Dit was voor het D.B. reden om in te grijpen. Men heeft voorloopige besprekingen met die Verz. Mij. geopend en wetende, dat er binnen weinige weken een algemeene vergadering zou zijn, hebben wij die verdere besprekingen stop gezet totdat deze vergadering zich in groote trekken daarover uitgesproken had. De secretaris heeft U toen voorlezing gedaan van den toestand zooals die op dat oogenblik was en de algemeene vergadering heeft het H.B. gemachtigd om de onderhandelingen met die Mij. voort te zetten. Aldus is dan ook geschied en zeer waarschijnlijk zouden weinige maanden later deze onderhandelingen tot een einde gevoerd hebben, ware het niet, dat verschillende omstandigheden maakten, dat het Hoofdbestuur het noodig oordeelde deze zaak opnieuw op de zomervergadering in Assen ter sprake te brengen, waar wij er, zooals U zich herinnert, uitvoerige discussies aan hebben gewijd. Het resultaat van de discussies was, dat het H.B. werd opgedragen om voorloopig de onderhandelingen op te schorten, totdat deze vergadering een definitief besluit zou nemen, in welke richting dan ook, en verder om een plan voor te bereiden, dat aan Uwe vergadering zou kunnen worden voorgelegd. Het D.B. door het H.B. daartoe gemachtigd, heeft aan die taak voldaan. Het heeft in de eerste plaats getracht de moeilijkheden van de in Juli gerezen situatie onder de oogen te zien en heeft gemeend niet anders te kunnen doen, dan daarvoor in Amsterdam een nood-oplossing in het leven te roepen, die U inmiddels bekend is, waarbij het alleen aan de Amsterdamsche collega's geoorloofd was personen beneden den bepaalden welstandsgrens te helpen tegen een honorarium, dat in overleg met de Amsterdammers zou worden vastgesteld. Door de haast waarmee dit alles moest geschieden tegen de vacantie, is alles niet zoo precies gelopen als alle partijen dat wenschten, maar wij stonden voor een noodtoestand en moesten een beslissing nemen.

Intuschen heeft het H.B. ook voldaan aan de tweede opdracht en dat was: een commissie te benoemen, die dit punt zoo snel mogelijk onder de oogen zou zien en U hier een rapport zou uitbrengen. Wij hebben collega Margadant bereid gevonden als lid van het H.B. het voorzitterschap van de commissie op zich te willen nemen. Collega Loeb is daarvan de volijverige secretaris geweest en collega's Berman, Hoeksema, Haye, van den Berg en van Hoeve hebben verder aan de beraadslagingen der commissie deelgenomen.

Ik wil er verder niet veel over zeggen. Er zal genoeg over gezegd worden. U hebt de beschouwingen dezer commissie in extenso kunnen lezen, maar ik wil van deze plaats beginnen met een woord van dank voor het vele werk, dat de commissie heeft gepresteerd, gegeven vooral de hevige druk, die wij, met het oog op den korten tijd daarvoor beschikbaar was, op die commissie moesten uitoefenen.

Alvorens nu over de merites van dit voorstel te laten praten, wil ik in de eerste plaats hier in discussie brengen de vraag of deze vergadering, dus m.a.w. onze Mij. het in principe noodig vindt deze materie te regelen, ja dan neen. Zou het antwoord ontkennend luiden, dan kunnen wij ons de rest der discussie besparen. De opzet van het instellen van een dergelijke commissie en de bestudeering van dit vraagstuk was deze, dat het H.B. unaniem de overtuiging had, dat het een dergelijke regeling — ik bedoel niet deze speciale regeling — van de georganiseerde behandeling van den minder welgestelden middenstand, niet kan missen zonder dat het besturen van deze Mij. in de komende tijden volkomen onmogelijk zou worden. De ervaring leert ons, dat de druk op onze Mij., d.w.z. op de collectieve samenwerkende tandartsen in Nederland, van binnen en van buiten — ik bedoel niet binnen de Mij., maar binnen de Kollengenschap enerzijds, en door leeken anderzijds — zoo groot wordt, dat wij daar geen weerstand aan kunnen bieden in de naaste toekomst, wanneer daar van onze zijde niet tegenover staat een organisatie die deze groep opvangt. Hoe wij dat willen organiseren is op dit oogenblik minder belangrijk, dan dat wij organiseren.

Ik wil dus beginnen te zeggen, dat Uw H.B. inderdaad van meening is, dat een dergelijke regeling onafwijsbaar noodzakelijk is, willen wij het levensbelang van de leden onzer Mij. kunnen blijven behartigen.

Alvorens U echter het woord te geven over de merites van den opzet, wil ik eerst de vraag aan de orde stellen: Is er iemand in Uw midden, die meent, dat het H.B. hier ongelijk heeft en dat het voor de Mij. beter is, om, althans op dit oogenblik, deze zaak niet te trachten te organiseren.

Is er iemand, die over dit onderwerp het woord verlangt?

De heer J. Sanders Ez.: M. de V. Ik weet niet precies wat Uw bedoeling is met de beperking van dit debat, maar het wil mij voorkomen, dat elke beperking hier onjuist is. Ik geloof, dat U beter zoudt doen algemeene beschouwingen te laten houden. Dan zullen de bezwaren van zelf naar voren komen. Maar wanneer U de verschillende vraagstukken zoo gaat scheiden, als U gezegd hebt te doen, dan zal het zeer moeilijk zijn de grenslijnen te trekken. Het wil mij voorkomen, dat het niet dienstig is. Men kan heel goed die dingen die absoluut en zonder eenigen twijfel details zijn, voorloopig buiten de discussie houden.

De Voorzitter: Ik zou gaarne aan Uw wensch tegemoetkomen, ware het niet, dat ik als voorzitter van deze vergadering daar geen kans toe zie. U kunt, wanneer een spreker met algemeene beschouwingen begint, hem niet opleggen bepaalde punten buiten bespreking te laten. Wat wij misschien als details zien, zal de spreker als een belangrijk punt beschouwen. Ik ben in het minst niet van plan de discussie verder in eenige mate aan banden te leggen, maar

wensch uitsluitend en geheel los van de oplossing als zoodanig — en ik meen, dat dit op geen enkel bezwaar kan stuiten — in eerste instantie de vraag te laten bespreken of het gewenscht is, dat wij regelend gaan ingrijpen in een stuk van de praktijk, dat tot nu toe vrij was en aan geen bepalingen was gebonden, ja dan neen. Dat prejudicieert op geen enkele wijze op de daarop volgende discussie. Ik wensch uitdrukkelijk vast te stellen, dat dit natuurlijk geenszins de bedoeling is. Men staat dan tegenover het rapport, dat onmiddellijk daarop aan de orde komt, volkomen vrij. Daarover zal ik algemeene beschouwingen in den meest uitgebreiden zin laten houden, over alle punten. Maar eerst en los van de merites van dit rapport, dienen wij deze prealabele vraag te beantwoorden.

De heer J. Sanders Ez. zegt, hoewel het hier niet mee eens te zijn, zich aan de leiding der vergadering te zullen onderwerpen.

De heer Berkenbosch Berends: Twijfelt of de drang van buitenaf zoo groot is, dat maatregelen als voorgesteld voldoende zijn gemotiveerd. Geloof niet aan eventueele onbetaalbaarheid van de doorsnee-tarieven. Vindt het aangeboden in het abonnementsstelsel niet zóó aantrekkelijk dat het aanwas van patientenmateriaal zal meebrengen. Geloof juist dat het tot den misstand zal leiden, dat velen zich zullen laten saneeren en dan bedanken. Beveelt overleg aan met Mij. voor Geneeskunst.

De heer Sanders: Beklaagt zich, dat hem door de commissie zoo weinig grond wordt geleverd tot motiveering van de gestelde maatregelen. Verwijt de commissie de instemming met het uit de Afdelingen gehoorde: de commissie moet niet door een stemming der Afdelingen worden geleid, doch moet zelf leiding geven. Ontkent de mogelijkheid een minimale vergoeding voor tandheelkundige diensten vast te stellen, omdat de onkosten in verschillende praktijken zoo uiteenloopen: de eene tandarts heeft hogere kosten van levensonderhoud en stelt zijn eischen voor materieele gemakken en genoegens van hem en zijn gezin hooger dan de andere. Juicht het streven toe om de systematisch-rationeële hulp te bevorderen, maar zegt dat dit niet, zooals in het rapport, in één adem kan worden genoemd met minimale honorarium-eischen. Geloof dat alleen op deze wijze aan klinieken iets goeds te bereiken zou zijn. Systematische behandeling in de particuliere praktijk te eischen, breng desillusies. Acht het een bezwaar, dat van de inkomsten iets aan den strijkstok van vreemden blijft hangen. Zijn hoofdbezwaar blijft het tarief, waarvan hij niets wil weten.

Het zou een ongeoorloofde pressie uitoefenen op die collega's die meenen in hun praktijk geen tarief per verrichting te kunnen doorvoeren. Een tarief in handen van den patient, verlaagt het aanzien van den stand.

De heer Visser: Wij moeten niet spreken van een *verlaagd*

tarief. Deze categorie patienten behoort nog zeer zeker tot hen, die wij als winstobject mogen beschouwen. Wij moeten dus slechts zoeken een tarief voor deze klasse, dat den tandarts, maar ook den patient bevrediging kan schenken.

Spr. vreest verder het gemis aan controle op den tandarts bij dit soort behandelingen en doet een middel aan de hand om tot deze controle te geraken, n.l. door het inzenden van status praesens met prijsopgave bij de centrale administratie. *Hij wenscht niet mee te gaan met het principe om den patient geheel als particulieren patient te behandelen.* Bepaalde behandelingen zal men als te lucratief moeten uitschakelen, tenzij de patient daarvoor het nu eenmaal noodzakelijk hoogere honorarium wil betalen. In het door hem aangegeven systeem acht hij publicatie van tarieven niet noodig. Hij beschouwt het echter als vanzelfsprekend, dat de Mij. zich op dit oogenblik met deze materie bezig houdt.

— Ook over het tarief op zich zelf en over enkele detailpunten worden velerlei meeningen geuit.

Ten slotte geeft de voorzitter het woord aan den heer *M a r g a d a n t*, voorzitter der Commissie, om de gemaakte opmerkingen te beantwoorden.

Hij begint met de verschillende sprekers te danken voor hun woorden van hulde tot de commissie gericht en laat daarna de verschillende opmerkingen de revue passeeren. — Hij zet daarbij uitvoerig het standpunt der commissie uiteen en releveert de vele moeilijkheden waarmede zij te kampen heeft gehad. Als resultaat dezer besprekingen werd de volgende motie met algemeene stemmen aangenomen:

„De Algemeene Vergadering, gehoord de discussies, verzoekt „het H.B. de voorstellen, inzake de verschaffing van tandheel- „kundige hulp aan minder welgestelden, verder uit te werken „en voor behandeling in de volgende algemeene vergadering „voor te bereiden”.

De Voorzitter: Als wij dan hiermede van het onderwerp kunnen afstappen, rust op mij de plicht een woord van dank te spreken aan de commissie, die in een uiterst snel tempo dit zeer moeilijke onderwerp zoo heeft weten voor te bereiden, dat het voor zeer vruchtbare bespreking dienstig is geweest.

Wanneer ik de discussies van gisteren en vandaag langs mijn geestesooog laat voorbij gaan, geloof ik, dat zij inderdaad op een plan stonden, waarover wij ons kunnen verheugen. Ik dank U dan ook voor de wijze waarop Gij aan deze discussie hebt deelgenomen.

Vervolgens is aan de orde de *plaatsbepaling voor de volgende algemeene vergadering.*

Besloten wordt de plaatsbepaling voor de zomervergadering aan het Hoofdbestuur over te laten.

12. *Rondvraag.*

Bij de rondvraag wordt door een der leden verzocht of het niet wenschelijk zou zijn de tijdelijke regeling, die te Amsterdam getroffen is met de Verzekering Maatschappij v. d. Burgerstand met 1 Febr. te doen eindigen.

Na eenige discussie besloten, ten einde verwarring te voorkomen, deze te laten voortbestaan, totdat de nieuwe organisatie zal zijn tot stand gekomen.

Door een der aanwezigen wordt naar voren gebracht, dat het toch zeer te betreuren is, dat bij de bespreking van zulke belangrijke punten, als op de agenda dezer vergadering voorkwamen, zoo vele collegae schitterden door afwezigheid.

Nadat uit de vergadering hulde is gebracht aan den voorzitter, den secretaris en den penningmeester, voor welke hulde door den voorzitter namens het D. B. wordt dankgezegd, wordt de vergadering, met een woord van dank aan de aanwezigen, om half twee gesloten.

J. A. SALOMONS,
Secretaris.

VERSLAG VAN DE OPRICHTINGS-VERGADERING DER
AFDEELING LIMBURG OP ZATERDAG 13 MEI 1933 TE
ROERMOND.

Het is geen gewoonte, geloof ik, om verslagen van afdeulings-vergaderingen te publiceeren in ons tijdschrift, doch om twee redenen zou ik de Redactie willen verzoeken hierop een uitzondering te maken. En wel eerstens omdat het de oprichting betreft van een nieuwe afdeeling Limburg; en vervolgens omdat de voorzitter onzer Maatschappij bij deze gelegenheid woorden heeft gesproken, die ik graag in de ooren van zooveel nog laksche collega's-leden zou willen doen natrillen.

Zoo brachten dan allerlei vervoermiddelen op Zaterdag 13 Mei 1933 een vijftiental Limburgers, leden onzer Mij. en bovendien een tweetal aspirant-leden te Roermond bij elkaar. J o h. v a n d e V e n, aan wien het bijeenroepen dezer constituentie was opgedragen, en die dus als zoodanig allen het welkom toeroept, meent dan ook, mede door bericht van onverwachte verhindering van een viertal leden, over deze opkomst tevreden te mogen zijn. Spreker is wel eens bang geweest, dat de animo voor Mij. en eigen afdeeling zou gaan verflauwen, omdat deze splitsing, waarvan hij in 't kort de geschiedenis nagaat, en waaruit blijkt, dat de uitvoering nog niet zoo eenvoudig was, zoo op de lange baan is geschoven. Evenwel, de door de 23 leden tellende nieuwe afdeeling hier betoonde belangstelling, doet hem de toekomst met vertrouwen tegemoet zien; en de voorzitter der Mij. — N o r d, — wien hij een bijzonder woord van welkom en dank toeroept voor dit blijk van medeleven, en voor de opoffering van zooveel tijd en moeite, durft hij dan ook met een gerust hart verzoeken de leiding dezer vergadering op zich te nemen om de afdeeling Limburg te formeeren.

N o r d verklaart graag naar het Zuiden te zijn gekomen om de genoeglijke herinneringen aan de Maastrichtsche vergaderingen, om de vreugde van het weerzien van oude studievrienden, maar vooral om als voorzitter het zoo belangrijke feit te kunnen voltrekken als de oprichting eener nieuwe afdeeling. Het Hoofdbestuur zag al jaren in, dat de Afd. Zuid-Nederland te uitgestrekt was, en het doet hem genoegen dat dit vraagstuk eindelijk zijn goede oplossing heeft gekregen.

Voor collega's aan de peripherie is het altijd moeilijk om tijd en belangstelling te houden voor Mij.-aangelegenheden, en hij hoopt dat

dit beter zal gaan in kleinen overzichtelijken kring. In aantal zal de afdeeling zeker groeien, moge ze ook bloeien. Spreker vertrouwt, dat het saamhoorigheidsgevoel en de belangstelling voor alles wat onze professie aangaat zoo mogen blijven, en de afdeeling een voor-spoedig kind van Moeder Maatschappij zal zijn.

Toen werd het *Le i Ger ards*, den enthousiasten voorzitter van den officieusen kring Zuid-Limburg, warm om het hart. Hij springt op en dankt *Nord* van harte voor zijne woorden. Hij verklaart vroeger geen voorstander te zijn geweest van splitsing, maar zegt thans zijn volle medewerking toe, en hoopt dat wij zullen bewijzen, dat de *Mij.* trotsch op haar *Limburgers* zal kunnen zijn.

Nord stelt hierop de Bestuursverkiezing aan de orde, die tot resultaat heeft dat gekozen wordt,

als Voorzitter *J. S i n d o r f f*, Venlo;

als Secretaris *Joh. van de Ven*, Maastricht;

als Penningmeester *Mar. Schreurs*, Maastricht.

Afgevaardigde *H. B. Joh van de Ven*, Maastricht.

Plaatsverv. afgevaardigde *H. B. L. Ger ards*, Heerlen.

Allen verklaren hun benoeming te aanvaarden, waarvoor *Nord* hun dank zegt. En men zou niet in Limburg zijn geweest als hierbij geen doopwater was te pas gekomen. Direct bruischt dan ook de champagne in de glazen, en met een feestelijken dronk en veel heilwenschen doopt *Nord* de kleine spruit, en bekrachtigt de benoeming harer leiders. *Sindorff* aanvaardt dan den voorzitters-hamer met een warm speechje. Hij hoopt de kleine te kunnen voeren naar een waardige plaats tusschen hare zusterafdeelingen, en vertrouwt hierbij op de medewerking der overige bestuursleden, doch in niet mindere mate op die der leden. Hij wekt ze op om die te verleenen, vooral door belangstelling te blijven toonen en steeds trouw ter vergadering te komen. De eerstvolgende bijeenkomst zal gewijd zijn aan de verkiezing van de overige functies, reglement, etc.

Hierna verzoekt hij *Nord* over te gaan tot het houden van zijn causerie.

Nord begint met het jammer te vinden, dat zoo weinig van de verderaf wonende leden, vooral ook *Limburgers* ter Maatschappij-vergadering verschijnen. Het bestuur toch heeft zoo graag contact met alle leden. Dan zou ook beter begrepen worden, wat de *Mij.* voor hare leden doet. Dat is veel, zegt spreker. Veel wat tal van collega's doen in verschillende commissies; veel wat deze opofferen voor anderen aan tijd, en ook veel wat de *Mij.*, door dat, dikwijls persoonlijk absoluut belangeloos, werken, voor al hare leden bereikt. Stuk voor stuk gaat hij de verschillende vraagstukken na, waaraan de *Mij.* hare zorgen wijdt. Het *Ziekentondswezen*, vroeger een chaos, thans meer en meer in goede banen geleid, zoodat tal van collega's daarin een goed bestaan kunnen vinden. Het *Tandheelkundig Onderwijs*, een moeilijk probleem, maar waar met alle kracht naar verbetering gestreefd wordt *De Rechtspraak* der *Mij.* en wat er nauw mee samenhangt de *Ethiek*, zoodat thans voor het geheele land dezelfde normen

gelden voor wat behoorlijk en onbehoorlijk is in collegiaal gedrag, en waardoor met alle kracht gestreefd wordt naar het handhaven van een hooge mentaliteit, en goede verstandhouding. Het *Steunfonds*, waar in verdrukking geraakte collega's, of bij overlijden ook hun weduwe of weezen moreelen en financieelen steun kunnen vinden. De *Onbevoegde uitoefening der Tandheekunde*, waar zij het groote gevaar tot een minimum heeft weten te beperken, en door behoorlijke regeling van het *Technikersvraagstuk* herhaling voor de toekomst zal zien te voorkomen. De *Schooltandverzorging*, door de Mij. gepropageerd, en in tal van plaatsen ingevoerd met zulk succes, dat men daar, trots ongunstige omstandigheden, er niet aan denkt ze op te heffen. De komende *Nazorg* en het *Middenstands-Kliniekwezen*, twee vraagstukken, waarmee de Mij. zich momenteel bijzonder bezig houdt, en welker goede regeling voor tal van collega's van zoo groot belang zal zijn.

Dit zijn alle bewijzen dat de Mij. werkt voor alle leden, gevestigd in stad of land, in centrum of aan de eindpunten. Zeker, al het bereikte is nog niet ideaal; doch laten we ons eens goed voorstellen hoe de toestand zou zijn geweest als de Mij. niet bestaan had. Meer kan nog bereikt worden, meer kracht zullen we kunnen toonen, wanneer allen meewerken, wanneer we schouder aan schouder vechten om onze idealen na te streven, om onzen stand hoog te houden, om ons saamhoorigheids- en collegialiteitsgevoel zoo sterk mogelijk te ontwikkelen. Dat kan door steeds trouw de Mij. en afdelings-vergaderingen te bezoeken en mee te werken door gezonde en opbouwende kritiek.

Een krachtig applaus bewijst, hoe deze uiteenzetting de leden had getroffen, en er dreigt een geweldige gedachtenwisseling te ontstaan over verschillende punten, als steunfonds, technikerskwestie, en vooral ziekenfondswezen, welke echter als te vergaand door Sindorff spoedig afgehamerd wordt. Hij dankt Nord nogmaals voor zijne bereidwilligheid om naar hier te komen en om ons in te wijden in het Maatschappij-leven. En verder, niets meer aan de orde zijnde, dankt hij ook de leden voor hun opkomst en belangstelling en sluit de vergadering.

Zoo is het gebeurd, doch gedaan was het toen nog niet. Verschillende gaven nog uiting aan hun vreugdevolle stemming, en toen de klok waarschuwend haar beide wijzers omhoog stak, als teeken dat het uit moest zijn, wist collega Ament ons nog naar een gezellig zitje te geleiden om het samenzijn te verlengen. En Papa Nord, als braaf huisvader, had zich al lang ter ruste begeven om nieuwe krachten te verzamelen voor de zorgen, die hem den volgenden dag alweer wachten „in 's grosze Vaderland", eer de broeders in alle opzichten vol-
daan, huiswaarts togen.

JOH.

MEDEDEELING AAN DE LEDEN

Candidaten voor het Lidmaatschap.

Overeenkomstig voorschrift van art. 2, Nieuw Huish. Reglement volgen hier de namen van aspirant-leden. Voor event. bezwaren raadplege men gemeld artikel.

- Th. Ament, Roermond (afdeeling Limburg).
 J. G. van Eck, Soestdijk (afdeeling Utrecht).
 A. ten Hool, Texel (afdeeling N.-Holland).
 R. Rogmans, Amsterdam (afdeeling Amsterdam).
 J. Vleming, den Haag (afdeeling 's-Gravenhage en O.).
 P. H. Brouwer, Rijssen (afdeeling Overijssel).
 F. A. van Engen, Lochem (afdeeling Gelderland).
 J. G. de Boer, Utrecht (afdeeling Utrecht).
-

WIJZIGING PROGRAMMA JAARVERGADERING TE BERGEN AAN ZEE.

Aangezien op de laatst gehouden Hoofdbestuursvergadering bleek, dat de Agenda voor de a.s. Algemeene Vergadering te Bergen aan Zee te omvangrijk is om daarmede Zaterdagochtend gereed te komen, dient het programma voor deze vergadering gewijzigd te worden in dier voege, dat de vergadering na de lunch weder wordt voortgezet.

Hierdoor komt dus de gezamenlijke autotocht op Zaterdagmiddag te vervallen. Echter ligt het in de bedoeling *bij voldoende deelname*, dien tocht dan den volgenden dag te houden, waarvoor dan tevens meer tijd beschikbaar zou komen.

De Regelings-commissie (adres: coll. Elema, Komlaan 8, Bergen N.H.) dient dan echter tevoren te weten, wie aan dien tocht op Zondag 9 Juli wenschen deel te nemen, en wie eventueel daarvoor nog blijven logeeren.

Den leden-vergadering-bezoekers wordt mitsdien verzocht, van deze wijziging in het vergaderprogramma goede nota te nemen, en bij het invullen van de hun reeds toegezonden deelname-formulieren met de verschuiving van den autotocht naar Zondag rekening te willen houden.

EENIGE GEGEVENS EN WENKEN:

1. Het algemeen secretariaat der Maatschappij is gevestigd Anton Mauvelaan 9, Bussum, telef. 1870.

2. Voor assistentie, waarneming of overname van praktijk zich uitsluitend te wenden tot het Bemiddelingsbureau. Leidster: Mej. Chr. Dullemond, Heerenstraat 46, Utrecht.

3. De Redactie van het Tandheelkundig Jaarboekje is gevestigd Anton Mauvelaan 9, Bussum.

4. Het Incasso-bureau van de Maatschappij staat onder leiding van Mr. G. H. E. Nord Thomson, Turfmarkt 8, Leiden.

5. De penningmeester van het Steunfonds der Mij. is Jan Visser, de Lairessestraat 155, Amsterdam.

6. Aanvragen voor de ongevallen- en ziekteverzekeringpolis op de speciale Maatschappij-voorwaarden, te richten aan de directie der verzekeringsbank: de Nieuwe Eerste Nederlandsche, Prinsessegracht 13, den Haag.

7. Den leden der Mij. wordt dringend verzocht geen persoonlijke besprekingen met een ziekenfonds te voeren, alvorens vooraf inlichtingen te hebben ingewonnen bij de betreffende afdelings-ziekenfonds commissie. — Dit voorkomt latere moeilijkheden!

8. Het secretariaat der Centrale Ziekenfondscommissie is gevestigd bij W. van Eupen, van Bijleveldsingel 1, Nijmegen.
